

O S L O

17. januar 1942. Det året som gikk har brødt det norske folk en stor seier. Det har ikke lyktes tyskerne og N.S. å få bukt med den norske motstanden og få gjennomført sitt politiske system med noen som helst tilslutning fra folket. Vi har ved enkelte viktige anledninger hatt folkeavstemninger her i landet. Men resultatet av disse avstemninger har aldri vært tydeligere enn de utslag folkeviljen har gitt seg overfor tyskerne og N.S. Folkefronten har vært så sterk at det har vært en overraskelse for de fleste. Og det som er kommet klarast frem, er at vi vil ikke at Norge skal styres etter diktaturets prinsipper. Før 9. april kunde en enkelte ganger være i tvil om demokrati og folkestyre var så sterkt retfestet at det var blitt en del av folket selv. Og således ikke til å rukke. Etter det som er skjedd nå, er det ikke noen grunnlag for noen slik tvil. Under det største press og ved mange personlige oppofrelser, har vi bekjent oss til Folkestyrets prinsipper, og i denne folkets holdning ligger den sterkeste garanti for at det overhode ikke vil være mulig i fremtiden å tenke på noen som helst form for diktatur her i landet.

Når den nye tiden skal bygges opp, vil det reise seg strid og meningsforskjell om mange viktige spørsmål, men om en ting vil det ikke være noen tvil, nemlig at folket skal styre seg selv, slik som det passer for det norske lynne, og slik som det samsvarer med våre historiske tradisjoner. Når det gjelder samlingen om våre nasjonale interesser, og når det gjelder grunnprinsippene for styreformene, vil vi vedbli å være et samlet folk også i fremtiden. Naturligvis kan vi ikke undgå uenighet og interessenmotsetninger også i den tiden som vi går imøte, men det er ikke noe å være lei for. Det behøver ikke å bety en evskkelse av det oppbygningsarbeide vi skal ta fatt på. Det som vi har lært i denne tiden, er at alle kretser må ta oppgavene fra til drøftelse med en stor positiv vilje til å komme fram til de resultater som er gunstigst for land og folk. Den negative kritikk har aldri vært verdifull, og den bør ikke få noen plass i den politiske diskusjon i det nye Norge.

Vi skal gjenoppta den fråe meningsutveksling om alle offentlige spørsmål som vi kjenner fra før, men i disse drøftelser om samfundssakene, skal vi ta med oss de erfaringer som vi høster i denne tiden. Vi vet nå at vi kan nå frem til enda større resultater når vi har fått realisert det program som ligger i ordene

FRIHET FOR FOLK OG LAND.

S. P. Jnr.
1942

Masse
Eskal
A. S. Jnr.
O. V.

1942

O S L O

17. januar 1942. Det året som gikk har bragt det norske folk en stor seier. Det har ikke lyktes tyskerne og N.S. å få bukt med den norske motstanden og få gjennomført sitt politiske system med noen som helst tilslutning fra folket. Vi har ved enkelte viktige anledninger hatt folkeavstemninger her i landet. Men resultatet av disse avstemninger har aldri vært tydeligere enn de utslag folkeviljen har gitt seg overfor tyskerne og N.S. Folkefronten har vært så sterk at det har vært en overraskelse for de fleste. Og det som er kommet klarast frem, er at vi vil ikke at Norge skal styres etter diktaturets prinsipper. Før 9. april kunde en enkelte ganger være i tvil om demokrati og folkestyre var så sterkt rotfestet at det var blitt en del av folket selv. Og således ikke til å rukke. Etter det som er skjedd nå, er det ikke noen grunnlag for noen slik tvil. Under det største press og ved mange personlige oppofrelser, har vi bekjent oss til Folkestyrets prinsipper, og i denne folkets holdning ligger den sterkeste garanti for at det overhode ikke vil være mulig i fremtiden å tenke på noen som helst form for diktatur her i landet.

Når den nye tiden skal bygges opp, vil det reise seg strid og meningsforskjell om mange viktige spørsmål, men om en ting vil det ikke være noen tvil, nemlig at folket skal styre seg selv, slik som det passer for det norske lynne, og slik som det samsvarer med våre historiske tradisjoner. Når det gjelder samlingen om våre nasjonale interesser, og når det gjelder grunnprinsippene for styreformene, vil vi vedbli å være et samlet folk også i fremtiden. Naturligvis kan vi ikke undgå uenighet og interessenmotsetninger også i den tiden som vi går imøte, men det er ikke noe å være lei for. Det behøver ikke å bety en evskkelse av det oppbygningsarbeide vi skal ta fatt på. Det som vi har lært i denne tiden, er at alle kretser må ta oppgavene fra til drøftelse med en stor positiv vilje til å komme fram til de resultater som er gunstigst for land og folk. Den negative kritikk har aldri vært verdifull, og den bør ikke få noen plass i den politiske diskusjon i det nye Norge.

Vi skal gjenoppta den fråe meningsutveksling om alle offentlige spørsmål som vi kjenner fra før, men i disse drøftelser om samfundssakene, skal vi ta med oss de erfaringer som vi høster i denne tiden. Vi vet nå at vi kan nå frem til enda større resultater når vi har fått realisert det program som ligger i ordene

FRIHET FOR FOLK OG LAND.

O S L O

17. januar
1942.

Det året som gikk har brøst det norske folk en stor seier. Det har ikke lyktes tyskerne og N.S. å få bukt med den norske motstanden og få gjennomført sitt politiske system med noen som helst tilslutning fra folket. Vi har ved enkelte viktige anledninger hatt folkeavstemninger her i landet. Men resultatet av disse avstemninger har aldri vært tydeligere enn de utslag folkeviljen har gitt seg overfor tyskerne og N.S. Folkefronten har vært så sterk at det har vært en overaskelse for de fleste.

Or det som er kommet klarast frem, er at vi vil ikke at Norge skal styres etter diktaturets prinsipper. Før 9. april kunde enkelte ganger være i tvil om demokrati og folkestyre var så sterkt rotfestet at det var blitt en del av folket selv. Og således ikke til å røkke. Etter det som er skjedd nå, er det ikke noen grunnlag for noen slik tvil. Under det største press og ved mange personlige oppofrelser, har vi bekjent oss til Folkestyrets prinsipper, og i denne folkets holdning ligger den sterkeste garanti for at det overhode ikke vil være mulig i Fremtiden å tenke på noen som helst form for diktatur her i landet.

Når den nye tiden skal bygges opp, vil det reise seg strid og meningsforskjell om mange viktige spørsmål, men om en ting vil det ikke være noen tvil, nemlig at folket skal styre seg selv, slik som det passer for det norske lyne, og slik som det samsvarer med våre historiske tradisjoner. Når det gjelder samlingen om våre nasjonale interesser, og når det gjelder grunnprinsippene for styreformene, vil vi vedbli å være et samlet folk også i fremtiden. Naturligvis kan vi ikke undgå uenighet og interessenmotsetninger også i den tiden som vi går imøte, men det er ikke noe å være lei for. Det behøver ikke å bety en evskkelse av det oppbygningsarbeide vi skal ta fatt på. Det som vi har lært i denne tiden, er at alle kretser må ta oppgavene frar til drøftelse med en stor positiv vilje til å komme fram til de resultater som er gunstigst for land og folk. Den negative kritikk har aldri vært verdifull, og den bør ikke få noen plass i den politiske diskusjon i det nye Norge.

Vi skal gjenoppta den fraa meningsutveksling om alle offentlige spørsmål som vi kjenner fra før, men i disse drøftelser om samfundssakene, skal vi ta med oss de erfaringer som vi høster i denne tiden. Vi vet nå at vi kan nå frem til enda større resultater når vi har fått realisert det program som ligger i ordene:

FRIHET FOR FOLK OG LAND.

Sendt sammen med
"Fri Fagbevegelse" nr. 3A-1942

5

Mappe 32
Eksp. 12/1
Arg. 1942
O. V. ph
Jfr.

17 JAN. 1942

1683

O S L O

17. januar 1942. Det året som gikk har bragt det norske folk en stor seier. Det har ikke lyktes tyskerne og N.S. å få bukt med den norske motstanden og få gjennomført sitt politiske system med noen som helst tilslutning fra folket. Vi har ved enkelte viktige anledninger hatt folkeavstemninger her i landet. Men resultatet av disse avstemninger har aldri vært tydeligere enn de utslag folkeviljen har gitt seg overfor tyskerne og N.S. Folkefronten har vært så sterk at det har vært en overraskelse for de fleste.

Og det som er kommet klarast frem, er at vi vil ikke at Norge skal styres etter diktaturets prinsipper. Før 9. april kunde en enkelte ganger være i tvil om demokrati og folkestyre var så sterkt rotfestet at det var blitt en del av folket selv. Og således ikke til å rrokke. Etter det som er skjedd nå, er det ikke noen grunnlag for noen slik tvil. Under det største press og ved mange personlige oppofrelser, har vi bekjent oss til Folkestyrets prinsipper, og i denne folkets holdning ligger den sterkeste garanti for at det overhode ikke vil være mulig i Fremtiden å tenke på noen som helst form for diktatur her i landet.

Når den nye tiden skal bygges opp, vil det reise seg strid og meningsforskjell om mange viktige spørsmål, men om en ting vil det ikke være noen tvil, nemlig at folket skal styre seg selv, slik som det passer for det norske lynne, og slik som det samsvarer med våre historiske tradisjoner. Når det gjelder samlingen om våre nasjonale interesser, og når det gjelder grunnprinsippene for styreformene, vil vi vedbli å være et samlet folk også i fremtiden. Naturligvis kan vi ikke undgå uenighet og interesseløstninger også i den tiden som vi går imøte, men det er ikke noe å være lei for. Det behøver ikke å bety en evskkelse av det oppbygningsarbeide vi skal ta fatt på. Det som vi har lært i denne tiden, er at alle kretser må ta oppgavene fram til drøftelse med en stor positiv vilje til å komme fram til de resultater som er gunstigst for land og folk. Den negative kritikk har aldri vært verdifull, og den bør ikke få noen plass i den politiske diskusjon i det nye Norge.

Vi skal gjenoppta den fråe meningsutveksling om alle offentlige spørsmål som vi kjemper fra før, men i disse drøftelser om samfundssakene, skal vi ta med oss de erfaringer som vi høster i denne tiden. Vi vet nå at vi kan nå frem til enda større resultater når vi har fått realisert det program som ligger i ordene

FRIHET FOR FOLK OG LAND.

ENHVER SOM DETAR I DEN NAZISTISKE IDRETTSTIPPING SVIKER DEN NORSKE FRONT+

idrettstipping
norske front

O S L O

31. januar 1942. Det er ingen som er i tvil om hvordan en skal bedømme den som er medlemmer av NS, at de er forr dere mot sitt land, og at de ikke vil bli godkjent som norske borgere når krigens er slutt. Vår lovlige regjering har satt opp straffebestemmelser, som skal ramme dem i forhold til de forbrytelser de har begått. Det vil allerede være kjent gjennom justisminister Torje Wolds redogjørelse at den nettopp har vedtatt supplerende bestemmelser med sikte på de straffeforholdsregler som skal treffes. De går ut på at alle som har vært medlemmer av NS vil bli fradømt almen tillit. Det vil si at de mister sin stemmrett, adgangen til å bli eller være ansatt i statens eller en annen offentlig tjeneste, og likeså adgangen til å utøve visse næringer. Denne melding fra vår regjering i London er mottatt med almen tilfredshet her i landet.

Så langt er alle gode nordmenn enige.

Men, så har vi dem som på en eller annen måte, søker samarbeid med NS for å oppnå en eller annen vinning. Denslags folk finnes i alle leire, og de må være oppmerksom på at deres handlinger vil bli bedømt under den samme syndvinkel som vi bedømmer de folk som direkte står i NS.

Vi har f. eks. i et par tilfeller hørt omtalt at fagorganiserte har henvendt seg til NS-folk på arbeidsplassen for å oppnå forbedringer i lønnsforholdene. Det sier seg selv at det er grunn til å dømme meget strengt en slik fremgangsmåte. Den rammes naturligvis ikke av de nye straffebestemmelser som vår regjering har fastsatt, men en kan være overbevist at framtidens fri fagbevegelse vil komme til å fastslå at de som har gjort seg skyldig i en slik fremgangsmåte ikke nyter almen tillit.

Det må fastslås som en allmendelig regel at en norsk kvinne eller mann aldri kan gå til en NS-mann eller et NS-organ for å oppnå noen som helst fordeler for seg selv eller andré. Den som gjør det, opptrer usolidarisk. Han bryter den nasjonale front.

Det går rykter om at det forestår en politisk nyordning her hjemme, på den måten at Quisling skal bli statschef. En kan gå ut fra at NS i så tilfelle vil "feire denne triumf" med nye overgrep mot det norske folk. Slik som maktforholdene for tiden ligger an, kan vi ikke hindre dem i å gjennomføre sine forbrytelser. Quisling og hans folk støtter seg på de tyske bajonetter. Vi har ingen. Det eneste vi kan gjøre, er å motte også disse nye utfordringer med ro og tålmodighet. Vi må vokte oss for provokasjoner, og vi må vakte oss for å foreta ting som kan gi NS noen anledning til å begå enda større misgjerninger. Vi vet at dette stiller vi et strengt krav, men det er for tiden ingen annen fornuftig vei å følge.

FRIDET FOR LAND OG FOLK!